

Саопштење за јавност Удружења бораца ратова од 1990. године Црне Горе



Марко Мујан, заповједник масакра у Чепикућама

Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе подсјећа да се данас навршава 21 година од напада хрватске паравојске на јединице ЈНА у којима су, 1. октобра 1991. године, на територији општина Дубровник и Требиње, убијена 24 припадника ЈНА.

За тај ратни злочин, кроз извршење кривичног дјела оружане побуне уз убиства на подмукао начин, у чијој је припреми учествовало најуже роководство тадашње општине Дубровник на челу са **Жељком Шикићем** и **Петром Пољанићем**, није одговарао нико.

Напротив, на штету истине и погинулих војника ЈНА, хрватски и црногорски историчари и медији у служби политике, побринули су се да 1. октобар 1991. године прогласе као дан агресије ЈНА на Дубровник.

У припреми оружане побуне, сачекуша и гранатирања положаја ЈНА, дубровачко руководство је користило услуге сународника из састава ЈНА и појединих плаћеника из Црне Горе, који су шпијунирали и набављали оружје за хрватску страну.

Уз жаљење за погинулим војницима ЈНА, Удружење подсјећа да су тог 1. октобра 1991. године, припадници дубровачке паравојске предвођени **Марком Мујаном** са Корчуле, у сачекуши у Чепикућама, убили црногорске резервисте:

Ранка Бојића

Војислава Булатовића

и

Томислава Булатовића
из Колашина

,
Жељка Пандурицу
и

Милована Смолковића
из Мојковца и

Радисава Срдановића
и

Расима Мурадбашића
из Титограда.

У сличном нападу на Осојнику убијени су војници ЈНА: **Милија Лучић** из Никшића, **Зоран Ковачевић**

из Кумбора,
Богдан Лазић

из Завидовића,
Вељко Мумало

из Требиња и
Таип Аљиу

из Гостивара, док су на Грабу убијени
Мина Делибашић

,
Петар Никчевић
и

Милутин Николић
из Никшића.

Истог дана, у Иваници, за вријеме ручка, од гранате тзв. дубровачких бранитеља, погинули су припадници 472. моторизиране бригаде ЈНА: **Африм Зулфију** из Куманова,

Сетар Рамадани
из Пећи,

Нуман Реџепа
из Тетова,

Нермин Хоџића
из Бихаћа,

Вукола Јаћимовић
из Бијелог Поља и

Жељко Вицо

,
Драгомир Ковач
,

Предраг Путица

и

Божо Кокић

из Требиња. Већина убијених били су војници на одслужењу редовног војног рока.

Удружење упозорава да се на историјским фалсификатима о ратовима из 90-их и изграђеним предрасудама и стереотипима према њиховим учесницима из Црне Горе не може изградити ништа добро. Зато апелује на одговоран однос укупног црногорског друштва према блиској ратној прошлости, а посебно према сопственим држављанима који су, одазивајући се војном позиву, погинули у одбрани велике и мале Југославије.

Радан Николић, директор